

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Ianuarie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sînt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atît în Monarchie cît și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sînt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis diarul pînă acuma.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiu, 29 Decembrie st. v.

„Reuniunea maghiară de cultură“ din Cluj se avîntă la fapte mari. După un plan croit de episcopul reformat, dl Dominic Szász, ea va sprigini pe Maghiarii risipiți în grupe mai mici printre Români și Sași, dându-le ajutoare potrivite pentru susținerea așezămintelor bisericesci și școlare. Deoarece însă acești Maghiari răsleți sînt parte reformați, parte unitari, parte catolici, va trebui înainte de toate să se stabilească o înțelegere între cei trei episcopi. Și, precum aflăm din diarele clujene, episcopul unitarilor a aderat la propunerile făcute de dl Dominic Szász. Rămâne dar' să mai adereze și episcopul catolic din Alba-Iulia.

Dintr'o dare de seamă făcută de dl Dominic Szász aflăm, că în aproape toate comitatele din Ardeal sînt asemenea Maghiari expuși. Chiar în comitatul Turda-Arieș, unde Maghiarii fac 51% din po-

porațiunea totală, sînt vre-o șeptesprezece comune, în care Maghiarii reformați sînt amenințați în existența lor. În comitatul Clujului sînt 63.000 Maghiari, dintre care preste 27.000 în Cluj, risipiți printre 112.627 Români. În comitatul Tîrnavei-mici sînt 21.000 Maghiari și 92.000 Români și Sași. În Selagiu și în Turda-Arieș Maghiarii fac a $\frac{1}{3}$ parte din populațiunea totală. Și încă mai rîu sînt situați Maghiarii în alte comitate, unde ei sînt reduși la 1—5% din întreaga populațiune.

Toate aceste după darea de seamă făcută de dl Dominic Szász.

Ne este cu desăvîrsire indiferent, dacă toți acești Maghiari risipiți printre Români sînt ori nu în adevăr amenințați în existența lor națională: chiar și dacă n'ar fi, societatea maghiară este nu numai în drept, ci chiar și datoare să-i ajute îndeosebi în ceea-ce privește așezămintele lor culturale.

După studiile, pe care le-am făcut noi înșine în deosebite ținuturi cu populațiune mixtă, nu este adevărat, că Maghiarii risipiți printre Români se românisează. Se românisează Sîrbii, care sînt de aceeași „lege“ ca Români și se încuscresc cu Români, nu se românisează însă nici Maghiarii, nici Germanii. Ce-i drept, anume în ținuturile românesce familiile mixte devin aproape totdeauna române, dar' este o mare raritate, ca Români să se încuscrescă cu Maghiari. De aceea despre o românisare a Maghiarilor abia poate fi vorba. Nici chiar în România Maghiarii nu se românisează, ci pier. Înainte de toate ei sărăcesc, se lapedă de obiceiurile lor cele bune, adică se demoralizează, au puțină progenitură și mare parte din ei pribegesc. Astfel s'a întemplat, că sînt în adevăr ținuturi române, care odinioară erau maghiare: acele ținuturi sînt astăzi locuite de cei mai neași Români, ear' nu de Maghiari românisați. Români, la început puțini, s'au sporit, ear' Maghiarii parte au pribegit, parte au murit fără progenitură.

E legitimă dorința societății maghiare de a-i scăpa pe cei ce au mai rămas de perire, și dacă aceasta o voiesc actualii conducători ai „reuniunii de cultură“ din Cluj, ei pot să fie convinși, că nu vor produce nici un resentiment în cercurile române serioase.

Ei însă ar trebui să aibă foarte multă autoritate, pentru-ca să oprească reuniunea între aceste margini trase de înțelepciunea politică. Este o nenorocire pentru noi toți, că concetățenii nostri maghiari, porniți odată în o direcțiune altfel sănătoasă, merg de regulă prea departe și, fiind să facă ceea-ce nu este cu putință, neglijează ceea-ce ar trebui neapărat să se facă.

Cea mai mare parte din Maghiarii „expuși“, despre care ne vorbesc dl Dominic Szász, sînt oameni duși acolo, unde se află, anume cu scopul de a-i maghiarisa printr'înși pe Români. Sînt proprietari maghiari, care 'și-au făcut iluziunea absurdă, că vor maghiarisa întreaga populațiune românească a satului de pe moșia lor, dacă vor aduce la curtea lor o colonie de câteva familii maghiare. Unii dintre dînșii s'au ruinat chiar purtând sarcinile întreținerii artificiale ale acestei colonii. Tot astfel statul a întemeiat prin ținuturile nemaghiare, pe domenii, colonii maghiare, pentru-ca prin ele să altereze majoritatea cercurilor electorale și să dea ținutului un caracter cel puțin în parte maghiar. Sînt acum câteva luni un publicist maghiar cam excentric urdise planul, ca Sécuii să fie ridicați din munții lor și risipiți în grupe potrivite prin ținuturile românesce, parte pe domeniile statului, parte pe moși cumpărate anume spre acest scop, pentru-ca astfel să se creeze pretutindenea centre de maghiarizare.

E evident, că aceasta e organizarea agresivă a luptei de rasă: despre o defensivă nu poate fi vorba decît acolo, unde Maghiarii sînt rămășițele unei populațiuni vechi, cîntropite încetul cu încetul de Români.

Chiar însă și în cazul, când Maghiarii sînt un fel de posturi avansate, societatea maghiară e datoare să nu-i părăsească. Din întemplant însă membrii acestei societăți sînt totodată și diregători publici, și chiar și acolo, unde Maghiarii nu fac decît 1—5% din populațiunea totală, administrațiunea e maghiară, judecătorii sînt maghiare, interesele publice sînt chivernisite de membrii ai „societății maghiare“ și de oameni, care îi servesc. E dar' de temut, că Maghiarii „expuși“

nu numai vor fi spriginiți de „reuniunea de cultură“, — ceea-ce e legitim, ci se vor bucura și de o particulară ocrotire din partea diregătorilor comune.

O asemenea spriginire „ex officio“ ar fi o nenorocire și pentru țeara noastră, și pentru ei. Căci e foarte grea pozițiunea ce li-se creează, dacă în masele române se produce sentimentul, că „Ungurilor“ și solgăbirăul, și judecătorul, și guvernul le dă mai multă ocrotire, mai multă scutire, mai mult sprigin ca altor oameni, care poartă toate sarcinile întocmai ca dînșii. Consecuența firească a acestui sentiment e ura de rasă, persecuțiunea prin acuns, lupta înfundată, — de care trebuie să ne ferim, mai ales când sîntem minoritate disparentă.

Să-i spriginească dar' „societatea“ maghiară pe Maghiarii expuși, dară chiar' în interesul acestor Maghiari să țină cumpătul convenit și să nu atingă susceptibilități legitime, căci cine ne atacă, se expune.

Corespondența din Viena.

Viena, 6 Ianuarie n. 1887.

Conflictul, ce s'a ivit între Germani și Cehi în mod atît de acut, neliniștește foarte mult guvernul.

Înt'adevăr nici nu se scie bine, când această discordie se va curma, dacă nici unul din cei doi beligeranți nu vreau să cedeze.

Lucrul e foarte simplu și foarte clar, și cu toate aceste formează o enigmă grea și fără deslăgere. Cehii nu cer alta, decît îndreptățirea națională.

Ei dic, „precum noi n'avem să considerăm decît pe Austria ca patrie a noastră, și precum noi îndeplinim pentru Austria aceleași datorii ca Germanii, noi trebuie să avem tot aceleași drepturi ca Germanii. Limba cehă trebuie să se bucure în școală și în oficii de aceeași recunoaștere ca cea germană!“

Eată punctul de vedere, pe care Cehii îl ocupă și cari pornesc din idea, că Austria nu trebuie să fie un stat național, nu un stat german, nici un stat slav, ci o confederațiune de popoare, ca Svițera, în care diversele naționalități toate se bucură de aceleași drepturi, și toate limbile au aceeași valoare publică.

Germanii din contră dic: O asemenea îndreptățire nu poate să ajungă; Austria a fost

Foia „Tribunei“.

Ducipal și Răitêrică.

Poveste.

De I. T. Mera.

A fost ce-a fost, că de n'ar fi fost, nu s'ar povestit.

A fost odată într'un sat un fecior frumos și oacheș, înalt și subțirel ca un fir de brad, — și voinic, mă rog D-Voastre, și viteaz, ca nici unul dintre toți feciorii acelu sat. Se însoară flăcăul nostru și își ia de nevastă pe cea mai frumoasă fată din acea împregiurime, după care multor voinici li se va fi scurs inima și mulți vor fi îngălbenit ca paiful, sîrmanii de ei. Dar' ce să facem, dragii moșului? Așa a întocmit Dumneșeu rîndueala acestei lumi, ca fiecare fată să iubească pe unul și de soartea lui să-și lege di-lele sale pînă la sfîrșitul acestei vieți amărite.

Erau vremuri grele pe atunci, nepoții mei. Umblau păgânii de smei pe pămîntul nostru și mai cu puterea, mai cu înșelătoria furau pe cele mai frumoase fete și neveste ce întălbiau în căile lor, — și rar, foarte rar se găsea câte un pămîntean de al nostru, care să fi avut vitejia de a cerca să-și scoată pușorul din ghiarele păgă-nului.

Omul nostru încă n'a pățit-o mai bine.

Odată, când era el cu oamenii la sapă de cucuruz, ear' nevasta rămăsese acasă să gătească mîncarea, după obiceiul nostru țerănesc, — vine colo după ameați un smeu nêdrăvan, îmi ia nevăstuța de lîngă vatra focului și o duce în lumea lui cea păcătoasă.

Cînd a sosit acasă stăpînul cu lucrătorii sei veseli și glumeți, cum sînt Români totdeauna, nevasta nu era nicăiri, ear' mîncarea negătîtă se afuma în vatra focului. Vecinii 'i-au spus bărbatului întemplantarea, ear' el, lovit în dragostea lui și rușinat în cinstea casei sale, a pus jurămint să nu se aline, pînă nu-și va scoate puica din ghiarele păgănilui.

Împacă el cum împacă lucrătorii, apoi se ia și se duce la o vrăjitoare, ce locuia într'o colibuță de casă de pe coasta dealului, și care era vestită în toată acea împregiurime pentru măestria și farmecile ei.

— Bună seara, maică, dîse omul nostru sărutînd mîna sbîrcită a băbărcii.

— Dumneșeu să te blagoslovească, puil mamii, — dîse baba de colo de pe pomol și-l întrebă, cum și de ce a venit la dînsa?

Își povestesc omul nostru pătania și o roagă pe babă să-l învețe, cum și în ce chip să cerce a-și afla nevasta.

Baba atunci ia capul voinicalui în poală și cum îl caută cu degetele ei cele sbîrcite, apasă o țîră, apasă mai tîrșor, pînă mai 'i-au trecut degetutele prin căpățîna omului.

— Ei, voinice, moale-i capul tîu, dîse baba, făcînd din umeri, — dar' parcă eacă aici începe a fi earăși mai tîrșor și doară-doară îți va ajuta Dumneșeu să poți învinge pe păgănil. Bagă însă de seamă, fîtu meu, că lungă și primejioasă cale ai să faci pînă acolo și multe curse vei avê să încungiuri, ca să nu cați într'insele; și greu, foarte cu greu 'ți-i putê scăpa nevasta, voinice dragă, pentru-că smeul are pe Răitêrică, un armăsar atît de iute la picior, încât întrece

vîntul în iuteala lui și ori-și-cum și ori-și-ce ai face, smeul călare pe Răitêrică, te ajunge ori-și-unde ai fi. Și ca să poți scăpa de Răitêrică, trebuie să pui mîna pe frate-seu, pe Ducipal, care e din zori de zi, ear' Răitêrică născut în miez de noapte, și care nu merge ca vîntul, ci merge ca gîndul.

Îi spune baba voinicalui, că mama lui Ducipal e într'o herghelie de iepi în nisce grajduri, cătră care îi arată drumul.

— În această cale, dîse baba mai departe, vei avê să treci, fîtu meu, printr'o livadă cu cele mai frumoase și mai miroitoare flori și trecînd printre dînsele, îți va veni o poftă neînvînsă să rupi baremi una și să o pui la pîlărie. Dar' tu te stăpînesc, treci înainte și să te ferescă Dumneșeu a rupe un firicel, că de-i face acest lucru, va fi rîu de tine. — Mergînd mai departe, vei ajunge la o fîntînă cu cea mai rîcoritoare și limpede apă și te-a cupride o sete, în care vei crede, că 'ți-se mistuese toate mîeruntaele; dar' tu te ține în putere și să nu te încumeți a bî un strop de apă, că de-i face-o aceasta, ești pierdut. Treci înainte și cum vei trece de fîntînă, 'ți-se va stîmpêra setea. — Și earăși mergînd înainte, vei da într'un islaz cu cea mai grasă pășune preste o turmă de tauri, cari cît e diulica de lungă se bufnesc în capete și se sfășie cu coarneau. Bagă de seamă, să nu intri în mijlocul lor, ori să apuci pe vre-un taur de cornițe și să se întemple să te sgărie careva, că de-i face-o, n'are să-ți fie bine; — tu-ți veți de treabă și ocolesce turma. — În sfîrșit vei avê să treci, voinice, preste un pod; dar' bagă de seamă, că de cum vei pune piciorul

pe scîndurile lui, te-a cuprinde un somn atît de groaznic, de 'ți-a pîrê, că nu veți lumea înaintea ochilor. Tu însă îți stringe toate puterile și treci repede înainte, că îndată-ce vei pune piciorul earăși pe pămînt, 'ți-a trece somnul ca printr'o minune.

Îi mai spune baba, că mama lui Ducipal e cea mai prăpădită dintre toate iepetele, îl învață cum să pună mîna pe mînzoc și-i dîce mai departe:

— Acel cal te-a duce, voinice fîtu meu, unde 'ți-a fi dorul inimii; dar' grijesc, că smeul are un cocoș și are un pugleu, care îi păzesc casa cu cea mai neclintită credință și de câte-ori se apropie vre-un străin de curțile smeului, cocoșul începe a cînta, pugleul a lătra, smeul aude aceste semne, ori în care parte a lumii ar fi și scie, că străini cu gînduri rele s'au apropiat de casele sale. Tu vei pușca cocoșul și vei pușca pugleul, vei lua nevasta, vei pune-o pe Ducipal lîngă tine, — tei vei întoarce acasă la coliba ta, neavînd teamă de nimic. — Dumneșeu să te miluească, fîtu meu, și bunătatea lui nesfîrșită să te urmărească în toți pașii căilor tale, — că greu lucru te încerci a săvîrși și preste mari primejdii ai să treci în aceste căi.

Baba tîcu; — aruncă odată bobii deasupra sitei și înșiră cărțile în poală, — mai făcu nisce farmece, ce numai ea le pricepea, — mai blagoslovi odată pe omul nostru, care îi sărută mîna și plecă.

A doua zi înainte de răsăritul soarelui își ia voinicul nostru cele trebuincioase într'un drum așa de lung și pleacă cu dorul în sîn de a-și vedê nevasta și de a șterge rușinea casei sale.

fondată prin silința și sângele german, Germanii au drepturi la aceste, adică să aibă conducerea în imper, ca limba lor să fie limba oficială în întregul imper.

Cât privește în particular Boemia, apoi îndreptărea națională n'aduce la alte decât la punerea la o parte și la prejudiciul Germanilor, căci dacă limba cehă trebuie să fie egală în drepturi cu cea germană, atunci fiecare anglo-saxon și fiecare jude în întreaga Boemie trebuie să înțeleagă limba cehă și cea germană; dar fiindcă fiecare Ceh cult înțelege limba germană, Germanii din contră nu pe cea cehă, apoi ca consecuență am avé, că întreaga administrație și întregul stat judiciar s'ar afla în mâinile Cehilor, așa încât Germanii vor fi guvernați de Cehi.

Eată adevăratul punct esențial al certeii dintre Germani și Cehi. Acesta din urmă nu cer alta, decât îndreptărea națională. Germanii nu vor să o acoarde, pentru-că susțin, că consecuențele trebuie să ducă la prejudiciul Germanilor. Eată și adevăratul motiv, pentru care Germanii au părăsit dieta cehă. Dacă cineva examinează cu ochi de politic calm și obiectiv această stare de lucruri, atunci trebuie să mărturisească sincer, că o reconciliație a acestor antitese aspre, care stau față în față, nu e lucru ușor.

Ce trebuie să facă guvernul, pentru-că nu vrea să ofenseze pe nimenea dintr'înșii, nici să provoace pe cineva?

Trebuie aproape să dicem, că e mai ușor de a descoperi cuadratura cercului, decât de a-i reconcilia pe Germani și Cehi între dînșii.

Dacă Cehii nu vreau alta decât îndreptărea națională, — atunci nu există motiv de a o refusa.

Nu se poate să li-se dică, că într'adevăr au aceleași datorii ca Germanii, dară că nu e cu puțință de a le acorda și aceleași drepturi; guvernul nu poate doară proclama ca principiu de stat, că un cetățean ceh nu e decât un cetățean de rangul al doilea, și că face jumătate ca un cetățean german? Aceasta poate se putea risca altădată, pre când Austria era încă o mare putere germană, pre când ocupa încă o poziție importantă în Germania și posedea drepturi în conducerea Germaniei.

Dar' astăzi, când Germania sub Hohenzollerni a devenit imper unit, în fruntea căruia se află Berlinul, în care Austria n'are nici vot, nici influență, acum guvernul austriac nu poate de loc să-și facă de principiu punerea la o parte a cetățenilor negermani numai pentru Germani.

Dar' dacă Germanii persistă cu toate aceste în idea, că aducerea la cale a îndreptăririi naționale aduce cu sine opresiunea și prejudiciul Germanilor, și dacă ultimii se opun prin urmare cu unanimitate și energie contra acestei îndreptări, guvernul nu poate cu toate aceste să cuteze a reduce la extremitate pe Germani și să-i fortzeze să facă demersuri, ale căror consecuențe ar pute deveni foarte periculoase.

Guvernul se află deci înaintea unei foarte mari dificultăți, și e de două-ori neplăcut, că această greutate a apărut la lumină tocmai în momentul actual, când politica externă a devenit atât de serioasă.

Merge el cât merge, multă lungă împărăție, ca Dumneșu să ne fie, până-ce ajunge numai la o livadă întinsă, acoperită cu o iarbă moale ca mătasa și presărată cu cele mai frumoase și mai mirositoare flori, de asupra cărora se fugăriau fluturii și băjbăiau albinele încălzite de rațele soarelui de primăvară. Și cum trecea omul nostru prin această gură de raiu, îi veni o poftă atât de mare să iee și el un fricel de colie măcar și să-l pună la ureche, ca în vremea juniei sale; dar' de câte-ori se întindea, îmbetat de mirosul acestui plaiu, după o florică — își aducea aminte de vorbele băbărcii, și ca ars își trăgea mâna îndrăgă.

Trece el cum trece prin acest câmp binecuvântat, — și mai merge eară cât merge, până-ce dă lungă un picior de stâncă, în mijlocul unei pajiști grase, — de o fântână, care până departe răspândia o răcoare dulce. Cum zărește omul nostru acest izvor binecuvântat, îl apucă o sete, de gândiai că se mistue în acea flacăra nădușitoare. Și când vede apa ei străveșie, pune mâna pe vadră, sloboade ghermănu și era p'aci p'aci să pună gura, — când își aduce aminte de vorbele vrăjitoarei, — lasă vadră și o ia la fugă.

Și ear' merge el cât merge prin păduri și pustietăți, prin care Dumneșu mai scie, ori de a călcat vre-odată picior omenesc, până-ce dă odată într'un izlaz cu pășune grasă preste o turmă de tauri buiaci, — care se băteau de le pocniau coarneau și le curgea sângele șiroiu din șgărieturi. Omul nostru și ar sta să se uite la acea bogăție, și ar voi să meargă înainte; dar', scii voi, dragii moșului, ce lucru ușor este acela,

Această ceartă între Cehi și Germani are un caracter mai grav decât numai local, e o cestiune vitală pentru Austria, și depinde de soluțiunea acestei cestiuni cu mult mai mult, decât ceea-ce se poate crede după o judecată superficială.

Revista politică.

Sibiu, 27 Decembrie st. v.

Ministrii ungurești s'au reîntors dela Viena fără de a face vre-o ispravă în ceea-ce privește negocierile de tranșacție. Nici în consiliul de ministri ținut la 7 l. c. n. sub presidența Maiestății Sale nu au putut guvernele să ajungă la vre-o înțelegere, și astfel Ungaria stă acum în fața aceluia eveniment, care la anul 1878 a avut drept urmare demisionarea lui Tisza. Consultările asupra tranșacției economice între cele două state ale monarhiei s'au întrerupt pe timp nehotărât. Atât guvernul austriac cât și cel ungar credeau să țină fiecare la punctul de plecare ce l-a avut până acum. Nu se poate încă să se decidă care dintre ele va ceda. Se aude, că însuși Monarhul sprigineste pretențiunile austriace, și anume din considerare la situația internă a Austriei, unde astăzi un alt guvern e imposibil, ear' cabinetul Taaffe cu actuala sa majoritate trebuie să aibă în vedere pretențiunile Polonilor. Dar' chiar și experiențele de până acum ne îndreptătesc a crede, că de astădată Austriacii vor rămâne învingători.

Cu privire la convențiunea comercială cu România s'a ținut Sămăbătă, la 8 l. c. n. și a treia conferință între mandatorii ambelor state, venind sub discuție cea mai importantă cestiune: cestiunea favorisării celei maimari. „Neue Freie Presse“ scrie cu datul de 8 l. c. n. în această privință următoarele:

„Representanții guvernului român de reșește-ori dau a se înțelege, că ei sânt aplecați a face concesiuni în ceea-ce privește tarifele pentru importul produselor austriace în România, fără însă de a precisa înseși pozițiunile ce vor a le acorda. Din partea reprezentanților guvernelor austro-ungare s'a precizat punctul de plecare, ce-l vor avé față cu România relativ vămile pe cereale și vite. Acest punct de plecare se caracterizează prin aceea, că ei sânt înclinăți să acoarde României același tratament, de care se împărtășește și Sârbia. Cât privește cestiunea favorisării mai mari, nici aici nu s'a efectuat o înțelegere oarecare. Representanții monarhiei austro-ungare continuă a stăruie să ajungă la o necondiționată favorisare mai mare: delegații României se încearcă din nou a arăta, că din partea României Austria numai de același tratament se poate împărtăși, de care s'a împărtășit și Elveția, Rusia și Franța în convențiunile ce le-au încheiat cu România. Măne înainte de așeși se vor înțelege reprezentanții guvernului austriac și ai

că se bat doi junci și bine trebuie să bagi de seamă, ca să nu te ajungă virful vre-unui corn. Feresce omul încoace, feresce încolo, dar' taurii când înaintea, când îndrăgă lui, de se zăpăcise bietul om și nu mai scia, dincăro se se păzească. În acea învălmășeală era p'aci să pună omul meu mâinile pe cornițele unui taur, — pentru-că de, nu se țină slab din fire, — dar' își aduse chiar atunci aminte de vorbele babei și se vîrî cum se vîrî printre ei, făcî un ocol mare — mare și încungiuară islazul, despre care Vê spusei.

Se duce el earăși cât se duce, multă lungă împărăție, ca Dumneșu să ne fie, până-ce ajunge la un pod ridicat preste un rîuleț cu apă tulbure și cum pune piciorul pe scândurile podului, îl cuprinde o buimăceală și îi vine un somn, de nu-și putea ține capul în sus și nu se putea uita cu ochii. Merge el baticănd încoace și încolo, mai pe atăta îndrăgă pe cât înainte — și când cu mare greutate ajunge aproape de capătul podului, se molescesc atât de tare, de simția, că i-se încovoia genunchii și era p'aci-p'aci să cadă jos fără simțiri. Atunci își aduce omul meu ca prin vis aminte de vorbele babei din coasta dealului, își adună toate puterile și când simți, că nu mai poate, se aruncă de-a volomocul preste cele din urmă scânduri ale podului, și după-ce se rostogoli de câteva-ori, ajunge în pulverea drumului. Atunci îi trecu somnul și voinicel se sculă treaz și în putere cum era mai înainte.

De aici se ia el eară și se duce, multă lungă împărăție, ca Dumneșu să ne fie, și mai răte-cind pe la respântii, prin codri și prin pustietăți, mai făcînd ocoale, — ca prin locuri necunoscute

celui ungar ei între ei, spre a stabili atitudinea, ce vor avé să o păstreze în decursul mai departe al negocierilor cu România. Se poate, că în decursul săptămânii viitoare se vor termina consultările prealabile din Viena. E de dorit, ca până atunci să se clarifice starea lucrului întru atăta, ca să putem avé o anumită siguranță pentru încheierea unei convenții.

Relativ la politica externă a făcut mare svon un comunicat al oficioasei „Budapester Correspondenz“. Eată comunicatul:

Cu mulțumire și cu liniștire constatăm, că discursul de anul nou al ministrului-president Tisza a fost în toată Europa — afară de Petersburg — deopotrivă aprobat și se ține de o nouă garanță pentru menținerea păcii. Fie aceste manifestațiuni generale pentru iubirea de pace cât de îmbucurătoare, noi nu ne putem închide ochii dinaintea faptului, că marile puteri continentale își înmulțesc și măresc grelele poveri ale înarmărilor cu o grăbire febrilă și într'o măsură extra-ordinară, ca și când eventualitatea unui războiu ar fi nemijlocit iminentă. Fără de a ne expune pericolului de a auzi și numai dela un singur om cuminte imputarea, că noi am pleda pentru războiu sau că chiar numai pe departe l-am dorit, — între aceste împrejurări totuși credem, că trebuie să ne exprimăm părerea noastră într'acolo, că ar sémăna a neglijență din partea guvernului nostru, — înțelegem guvernul comun — dacă brava noastră armată ar fi expusă eventualității unor surprinderi, care deja înainte i-ar slăbi poziția. Poziția noastră strategică de altmintrelea e între împrejurările de față cea mai favorabilă, care se poate numai închipui; noua organizare a armatei, pe care o ținem de excelentă, s'a executat pe deplin; rețeaua noastră — în trei luni și jumătate se va deschide și linia Munkács-Stry e atât de completată, că o dezvoltare a trupelor noastre poate urma în orice front repede și exact; armata noastră — ce merită necondiționată încredere — n'ar avé deci a se teme de nici un atac eventual, vină acela din ori-și-ce parte.

Un factor esențial, deși nu hotărîtor al promptitudinii armatei e însă o corespunzătoare provizantare asigurată, pentru care ar sémăna să se îngrijească de timpuriu ori-care administrație militară, spre a nu altera mobilizarea și dezvoltarea armatei prin transportarea totodată a articolelor de proviant. De aceea ne credem nevoiți a declara în public, că administrația armatei noastre ar fi îndatorată, să provadă pentru o mare parte a armatei și pe un timp mai îndelungat cât mai îngrabă cu articlii de proviant și de montură toate acele teritorii mărginașe, care pot să formeze câmpul de luptă al unui viitor războiu. În sfârșit aceasta involvă numai o pierdere de camete, de oare-ce toți acești articlii se pot succesiv folosi și valora și în cazul menținerii păcii, ceea-ce noi o ținem încă de posibilă din o mulțime de motive interne. Aici s'ar tracta deci numai de un fel de virement, respective de o anticipație mai mare avînd de a se da sume mai mari mai înainte, decum s'a statorit aceasta în budgetul comun. — Dar' noi sântem convinși, că delega-

adecă, ajunge la nise grajduri, în care erau iepole, despre care i'a spus baba. Iepele fêtau pe rînd, veși bine, când una, când alta; dar' un hoț de lup pândia mereu la fereastră și cum fêta iapa mînzul, pune gura pe el și-l mîncă.

Omul nostru se pune, după-cum îl învățase baba, la altă fereastră și așteaptă până va fêta iapa cea mai slabănoagă. Așteaptă omul cât așteaptă, când eacă numai de odată, colo când se zoria în răsărit și cântau pipălăcile pe câmpuri, fată iapa un mînzoc sdrăvîn și frumos, de nu-ți puteai lua ochii de pe el. Se aruncă omul meu la el și îl șterge dinaintea lupului. Era, feții mei, Ducipal acesta, calul cel vestit, care nu mergea ca vîntul, ci mergea ca gîndul.

Ducipal s'a bucurat, că nu l-a ajuns și pe el soartea celorlalți mînzii, și îi dîce omului să-l încalce și voios, astfel grăsece:

— Aha, stăpânul meu iubit, bine-mi pare că te vîd în spinarea mea odată și acumă să-mi spui, cum se te duc: să te duc ca vîntul, ori să te duc ca gîndul?

— Ba să mă duci ca gîndul, căluțul meu iubit, acolo unde gîndesc eu.

Abia a gîtat omul meu vorba, până-ce s'a și ridicat calul cel nêdrăvîn în picioarele cele de dîndrăt și așa 'mi-se avîntă odată, de se înalță în vîntăia cerului — și trecu ca o nălucă până pe pămîntul smeilor.

Ajung eu la curțile smeului, dar' smeul, mē rog D-Voastre, nu era acasă; — se dusec cine scie unde și în ce tresbă, și rămăsese acasă numai nevasta omului, singură singurică, — păzită, — veși bine, de cocoșul și de pugleul, despre care Vê spusei mai înainte.

țiunile vor aproba această îngrijire nu numai în cazul unui războiu, ci și în cazul menținerii păcii, și încă va da pentru aceasta îndemnită cu o bucurie și aplicare și mai mare. În fața dispozițiilor militare, ce se simte îndemnată a le face o mare parte dintre vecinii noștri, ne ținem de o patriotică datorință a arêta, că o mai departe privire în neactivitate din partea noastră se pare cu totul inadmisibilă.

Cam cu gura de jumătate, „Fremdenblatt“, organul oficiului nostru de externe declară, că comunicatul corespunzător oficioase nu poate să purceadă dintr'un izvor autoritativ, fiindcă în cercurile competente nu sînt noue sciri, care ar pute scăde din speranța la o menținere a păcii.

Deputațiunea bulgară a sosit la 7 a l. c. în Paris. La 8 a l. c. a adresat ministrului de externe francez o scrisoare subscrisă de Stoiloff, spre a-l ruga pentru o audiență. Scrisoarea a primit-o ministrul tocmai când se afla în consiliul de ministri. Ministrul a comunicat cuprinsul scrisorii consiliului de ministri, și s'a hotărît, ca în ziua următoare să se primească delegații bulgari, dar' în mod de tot privat. O depeșă din Paris mai spune, că delegații, care acolo nu vor primi nici un fel de promisiune, vor pleca deja în astă seară către Italia.

Scirile despre reîntorcerea prințului de Battenberg în Bulgaria nu se adevăresc. Se vorbește din contră, că prințul va pleca preste două săptămâni la Egipt, unde va petrece iarna întreagă.

Diarului „Kölnische Zeitung“ i-se împărtășește oficios din Berlin, că principele de Bismarck va cere acceptarea proiectului militar drept vot de încredere pentru politica sa externă.

Fundațiunea soților Mihail și Elisa Stroiescu.

Un scump dar de Crăciun ni-a făcut cunoscutul filantrop, boierul moldovean Mihail Stroiescu, creînd o frumoasă fundațiune pentru spriginirea meseriașilor români din Ardeal.

Eată, după „Meseriașul român“, scrisoarea adresată dlui Bartolomeiu Băulescu, președintelui reuniunii de meseriași români din Brașov:

Domnule Președinte! Urmînd cu viu interes activitatea Asociațiunii pentru spriginirea învățăcelor și sodalilor români meseriași, al cărei președinte sînteți D-Voastră, și stăruința ce o puneți pentru îmbunătățirea sorții poporului românesc din Transilvania, și avînd înșine convingerea, că prin o lucrare energetică pe acest teren se poate feri mai ușor sêrmanul popor românesc de proletariat și miserie; vîdînd în fine dificultățile, cu care aveți să Vê luptați pentru a ajunge scopul binecuvîntat ce-l urmăriți, ne-am hotărît

Omul nostru, învățat de calul seu, o ia preste ogrădi și se apropie de-a tupilișul de curte, unde rischia cocoșul pe virful gunoiului și durmia pugleul înaintea ușii încălzit de rața soarelui. 'Mi-ți ochi el cu o pușculiță, ce a luat-o de acasă, cocoșul și așa 'mi-ți-l nimeri, de se duse de-a volomocul din virful gunoiului și nu-i mai veni să cânte cucurigu! — apoi ținti asupra pugleului și cât ai bate în palme, îl adormi și pe el pentru totdeauna.

Atunci nu mai zăbovesc omul meu nimica, ci se duce în casă, își ia nevasta și după-ce o sărută odată și o mai sărută și a doua oară, o puse lîngă el pe Ducipal — și când se repede Ducipal odată, aleargă ca gîndul, mai iute ca vîntul și nici nu se scia de sarcinile, ce-i îngreunau spinarea.

Calul smeului atunci, Răitêrică cel vestit, rîncează în grajd așa de puternic, de gîndiai că tot se sfarmă și dete din copite, de-ți părea că vrea să hăbucească grajdul întreg.

Smeul auzi rîncezatul calului seu, își lasă treburile ce o fi avut și se întoarce acasă, pentru-că scia el, că numai bine nu s'a putut în-têmpla pe acolo.

Ajunge el acasă, — se duce la Răitêrică și-l întreabă liniștit:

— Câte măji de tutun pot fuma, calul meu, și câte feli de vin pot bē, până vom pleca în urma hoțului, ce 'mi-a dus nevasta?

— Nu vei trage tu nici un fum și nu vei sorbi nici o picăturică, stăpânul meu, dîse Răitêrică, că sub omul ce-ți duce nevasta, este fratele meu Ducipal, cel născut în zori de dî, ear' eu, stăpâne, m'am născut în mieș de noapte și

a Vă veni în ajutor și a face o fundațiune la Asociațiunea D-Voastre.

Donăm pentru scopul Asociațiunii suma de 25,000 fl. v. a. sub numele „Fundațiunea soților Mihail și Elisa Stroiescu“ și o destinăm pentru spriginirea copiilor săraci dela meserii și sodalilor români meseriași, și spre a se forma industriași români perfecți instruiți prin foaia „Meseriașul român“, ce o redigeați.

Disponem, ca acest capital să fie în veci neatingibil, să fie sigur plasat sub condițiunile cele mai favorabile. Administrațiunea acestei fundațiuni se va face după prescrierile actului fundațional, ce va urma posterior.

Destinăm, ca procentele capitalului fundațiunii noastre să se folosească în următorul mod:

Procentele dela suma de 20,000 fl. să se întrebuinteze în sensul statutelor Asociațiunii, spriginindu-se copiii români săraci aplicați la meserii cu vestmintele trebuincioase, plătinându-se taxele la scoale și la casuri de boală, ear' învățaceii români talentați să fie așezați în ateliere mai renumite plătinându-se onorariile, ce se prind; sodalii mai talentați să se trimită spre perfecționare în meseria lor cu ajutoare în străinătate la scoli de meserii speciale.

Având convingerea, că foaia „Meseriașul român“, care o redigeați D-Voastră, contribuie foarte mult la scopul ce urmăriți: la promovarea meseriilor și pentru cultivarea măiestrilor români, și dorind, ca această foaie să se poată susține și pe viitor, destinăm pentru foaia „Meseriașul român“ suma de 5000 fl., ca cu procentele acestei sume să se ajutoreze susținerea și redactarea.

Binevoiți, dle președinte, a primi suma de douăzeci și cinci mii floreni v. a., și a o preda pentru scopul de mai sus on. comitet și adunării generale a Asociațiunii pentru spriginirea învățaceilor și sodalilor români meseriași.

Vă rog arătați-mi, dacă dispozițiunile noastre sânt destul de lămurite pentru scopul ce urmăriți, spre a pute face actul formal fundațional, care ar fi să se intabuleze după legile D-Voastre.

Primiți, vă rog, mult stimate domnule președinte, asigurarea celei mai distinse stime, ce Vă păstrăm.

Soții Mihail și Elisa Stroiescu.

Cronică.

Maiestatea Sa a dăruit titlul de medic-primar dlui Dr. Bela Lukács de Borosnyó, până acum medic-secundar la institutul de alienați din Sibiu.

Părechea moștenitoare de tron a plecat în 8 Ianuarie 1887 în Abbazia, unde a petrecut 14 zile, la Viena. Înălții oaspeți s'au exprimat deplin mulțumiți asupra petrecerii lor în Abbazia.

Numiri. Alexandru Cziple, până acum vice-notar la judecătoria cercuală din Cehul-Silvaniei, s'a numit notar la tribunalul reg. din Zălau; mai departe s'au numit de vice-notari: la judecătoria cercuală din Câmpeni: Ludovic Kovács, până acum practicant de drepturi la jud. cerc. din Sighisoara; la judecătoria cercuală din Buziaș: Francisc Hochenburger, până acum practicant de drepturi la tribunalul regesc din Arad; la tribunalul reg. din Brașov:

nici odată nu se poate piciorul meu măsura cu al lui.

Smeul atunci roșese ca racul de ciudă și de mânie, își desleagă calul, îl încalecă și așa 'mi-ți-l strânge în pinteni, de-l treceau sudorile șiroiu și nu mai putea bietul Răiterică de dureri și usturime. — Merge Răiterică cât merge în urma lui Ducipal, dar' până-ce Ducipal o lăsase în pas lin, bietului Răiterică numai ce nu-i eșia sufletul de opinteală; și când vede, că nici vorbă să-l poată ajunge și nu mai putea de usturime, îi dăce Răiterică lui Ducipal în limba lor neînțeleasă:

— Așteaptă-mă, fratele meu cel dulce, că atât de tare mă strânge acest păgân cu pintenii, încât a ajuns rânză lângă rânză — și pace bună, nu mai pot răbda. Și așa 'mi-ți-l-oiu arunca odată pe acest necurat, de nu se va alege nici urmă de pravul și pulberea lui.

— Atunci te-oiu sci voinje, Răiterică, dăse Ducipal de colo mai îmboldindu-l o lecută, și atunci voiu crede, că ești cu adevărat fratele meu cel dulce.

Nici n'a sfinșit bine vorba, până-ce s'a și ridicat Răiterică, drăguțul meu, în picioarele de dindăret și așa 'mi-ți-l aruncă pe smeul din spînare, de sbură s'ermanul ce o ghiulea până în vînștia cerului și când a cădut îndăret, s'a făcut prav și pulbere, care o bat vânturile.

Ducipal așteptă atunci pe fratele seu, nevasta omului se sui pe Răiterică și ei se duseră veseli și mulțumiți în inimile lor; omul suflând în franță, ear' nevasta cântând cum făceau odată când era el june și ea fată. Au mers ei lin și înceșor, pentru-că nu-i mai urmăria nimeni, mă rog

Laurențiu Illyés, până acum practicant de drepturi tot acolo; la tribunalul reg. din Panciova: Dionisiu Baross, până acum practicant de drepturi tot la acel tribunal. — Iuliu Bruszt, până acum conducător-adjunct de cărțile funduare la trib. reg. din Sibiu, s'a numit conducător de cărțile funduare la judecătoria cercuală din Reghinul-săsesc; ear' Iosif Pesztalics, până acum scrietor la trib. reg. din Panciova, s'a numit conducător-adjunct de cărțile funduare tot la tribunalul de acolo. — Mai departe Andreiu Paksy, jurist absolut, s'a numit practicant de drepturi cu diurnă la tribunalul reg. din Biserica-albă; Emeric Dózsa, profesor ordinar la scoala civilă de stat din Panciova, s'a întărit definitiv în actualul seu post; ear' Dimitrie Szabo din Timișoara, s'a numit servitor de cl. II. la oficiul de dare din Radna (comitatul Aradului).

Ministerul de honveđi a ordonat a se compune listele celor obligați serviciului militar, cari se află de prezent în România și sânt suđiți ungari, ear' aceste liste sânt de a se trimite municipiilor cu scopul de a se ține acești tineri în evidență.

Organizațiunea regimentului de cale ferată și telegraf. Regimentul de cale ferată și telegraf înființat în 1884, a suferit deja o reorganizațiune, precum ne arată „Verordnungsblatt“. Regimentul consistă, după noua organizațiune, în timp de pace din 2 batalioane cu câte 4 companii și un batalion de întregire en cadre, ear' în timp de războiu se desființează legătura de batalion și companiile 8 la număr rămân de sine stătătoare, se formează 3 direcțiuni telegrafice de câmp de prima linie și 3 de a doua linie, mai departe se formează 43 detașamente telegrafice de câmp și 3 de munte și în sfinșit un batalion de întregire consistător din 2 companii.

Avis. Junimea română din Sibiu va arangia în seara de ajunul anului nou (12 Ianuarie n. 1887) a treia și ultima petrecere familiară cu joc în sala otelului „Împăratul Romanilor“, sub condițiunile de mai nainte. Începutul la 8 oare precis. Invitări speciale nu se fac.

Tinerimea română gr.-or. din opidul C. jockna va arangia în seara zilei de anul nou — 1 Ianuarie v. 1887 — o petrecere cu joc în favorul bibliotecii scoalei de acolo.

Bilete tour și retour. În legătură cu tariful de persoane pe căile ferate ungare de stat, din 1 Februarie 1886, prin care s'a restrns dreptul vândării de bilete tour și retour așa, înât în cercul de activitate al camerei comerciale din Brașov nu se dădura bilete tour și retour pentru comunicațiunea între gările mai de frunte; camera comercială și industrială din Brașov a făcut o remonstrație la ministerul de comerț, pentru a se încuviința vândarea biletelor tour și retour la gările mai de frunte. Această remonstrațiune a fost urmată de un ordin din partea ministerului de comerț, prin care se introduce vândarea de bilete tour și retour pentru gările Sibiu și Brașov și anume un bilet elsa II dela Sibiu la Brașov și retour costă 14 fl. 70 cr., unul clasa III 10 fl. 60 cr. Pentru gările Mediaș și Sighisoara nu se încuviințează dreptul de a se vinde bilete tour și retour, deare-ce astfel de bilete nu au fost prea căutate pânăcum.

Malversațiune. În ocele Dejului s'a descoperit o malversațiune a funcționarilor Ladislau Papp și Halamásék. Ei de vre-o câțva ani vindeau sarea statului pentru pungea lor Ministerul de finanțe a trimis în toată linișta acolo

pe comisarul Liviu Dragai. Acesta se puse împreună cu sergentul de gendarmi Alexandru Debrecezeny la pândă. În curând ei opriră pe un neguțator din comitatul Sătmarului, care ducea pe două care 14 măji metrice de sare. Cerând dela dînsul cuitanța, s'a aflat că neguțatorul nu a cumpărat numai 7 măji dela erar, celelalte 7 măji le-a cumpărat — după însași mărturisirea neguțatorului — dela funcționarul Ladislau Papp cu prețul de 35 fl. O cercetare mai detaliată a întărit această aserțiune și totdeodată s'a aflat, ca complice la malversațiune și funcționarul Halamásék. Mai departe s'a dovedit, că cassarul Andreiu Szabó a luat dela fiecare măjă de sare cu 10 cr. mai mult. Din această stoarcere a publicului, trebuie că 'și-a făcut dl cassar Szabó multe parole, căci la an se vënd la ocele Dejului 150,000—200,000 măji metrice de sare. Funcționarii acestia au fost deocamdată suspendați.

Comisiunea română pentru încheierea convențiunii comerciale e compusă din d-nii: Dimitrie Sturdza, ministrul de culte și instrucțiune al României, Radulescu și Cantacuzino, cărora li-e atașat și șeful serviciului veterinar al României, sub-colonelul Colbert.

Cămătărie și defraudățiune la scoli civile. Un învățator dela o scoală civilă din fericita capitală a Ungariei s'a pus din partea judecătoriei criminale sub acuză pentru cămătărie. Magistratul l'a suspendat pe învățator. Ear' ca să nu lipsească un contrast potrivit, au denunțat învățătorii unei alte scoale civile din Budapesta pe directorul lor, că ar fi comis defraudățiune cu banii scolari lui încredințați. Magistratul l'a pus și pe acest învățator — director onest — sub cercetare disciplinară.

Regina Margareta ca literată. Diarele italiene aduc știrea, că în curând va apăre o carte scrisă de regina Margareta, care va cuprinde poesii, mici istorioare și fabule scrise în versuri. Cartea va apăre sub un pseudonim.

Prognoză de timp. Cunoscutul naturalist, profesorul Rudolf Falb, a compus pentru anul 1887 o serie de prognoze de timp. Aceste schimbări ale timpului vor consista în formațiuni atmosferice, în timp neliniștit împreună cu nea (ploaie) și vânturi precum și în tempești. Zilele, în care se pot observa în anul acesta teoriile lui Falb sânt: 24 Ianuarie; 8 și 9 Februarie; 22 și 23 Martie; 7 și 8 Aprilie; 5, 6 și 7 Mai; 3, 4, 5, 21 și 28 Iunie; 20, 24 și 25 Iulie; 3, 14 și 20 August; 17 și 18 Septembrie; 16 Octombrie; 6, 14 și 15 Noembrie; 12, 13 și 14 Decembrie, dintre care mai ales zilele din Septembrie, Octombrie și Februarie vor aduce cu sine mari schimbări de timp, de vreme-ce înfrurirea și efectul factorilor, ce formează fluxul e în timpul acela deosebit de mare.

Afacerea Villaume. Procuratura de stat din Berlin a propus introducerea procedurii criminale în contra țiarului „Potsdamer Nachrichten“ pentru răspândirea faimei despre pretinsa vulnerare a plenipotențatului militar din Petersburg, Villaume.

Din public.*)

Anunț prealabil.

Pentru adulți și tinerimea mai matură de ambe sexele se intenționează aici în loc deschiderea unei

scoli pentru învățarea de limbi moderne, în care se va preda de profesori de

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiua nu primesce răspunderea.

specialitate limba: engleză, franceză, germană, maghiară și română. Pentru limba engleză și franceză deocamdată limba germană va fi limba de propunere, pentru limba germană, maghiară și română însă ori-care din aceste limbi. Subsemnații dorind a sci, în-care de a întreprinde pașii ulteriori, dacă și întru cât se simte trebuința unui astfel de aședământ, publică acest anunț cu rugarea, ca aceia, cari vor să reflecteze la această întreprindere, să binevoască a se insinua cel mult până la 1 Februarie st. n. 1887. Spre scopul insinuării se află depusă o coală de înscriere la expedițiunea acestui țiar.

Honorarul nu va fi mai mare de 5 fl. pe lună, pentru care sumă se pot învăța eventual și mai multe limbi deodată.

Sibiu, în 10 Ianuarie 1887.

Direcțiunea provisorică:

- Dr. Ioan Crișian m. p., profesor seminarial.
- Victor Kloesz m. p., profesor de gimnasiu.
- August Wigand m. p., profesor la scoalele reale.

Mulțumită publică.

Societatea academică „România Jună“ din Viena crede, că-și împlinesce o mare datorie, dacă și pe calea aceasta își exprimă profunda sa mulțumită față cu toți acei preanor. d-ni, cari în anul acesta au binevoit a-i oferi spriginul domniei-lor.

Asigurându-i de îndelunga recunoștință a societății, ne luăm voie, a înșira între marinimosii spriginitori pe anul 1885/6 pe următorii domni:

- Ex. Sa dl Dr. Ioan Vancea, metropolit 40 fl.;
- Ex. Sa dl Miron Romanul, metropolit 10 fl.;
- Rev. d-ni canonici: T. Cipariu 5 fl.;
- I. Fekete 5 fl.;
- C. Papfalvi 5 fl.;
- E. Vlassa 2 fl.;
- St. Manfi 1 fl.;
- Ant. Vestemian 2 fl.;
- I. M. Moldovan 5 fl.;
- Dr. I. Raț 1 fl.;
- Rev. dn protopop Al. Blasiu 1 fl.;
- dl prof. N. Popescu Blaj 1 fl.;
- d-nii A. Neagoe, propr. Buia 1 fl.;
- Tilea, inginer Șmig 1 fl.;
- N. Lichirie, not. Copșamare 1 fl.;
- I. Jurca, econom Răvășel 1 fl.;
- M. Jurcescu, notar Șaldorf 1 fl.;
- D. Constantinescu, paroch Ibisdorf-rom. 1 fl.;
- I. Mircea, notar Ibisdorf-săs. 1 fl.;
- I. Baciu, propr. Șoala 2 fl.;
- D. Vintilă, jude Șeica-mare 1 fl.;
- G. Dopu, proprietar Șoala 1 fl.;
- d-nii A. Popescu, silvanist 1 fl.;
- Al. Balas, ascult. de silv. 1 fl.;
- A. de Petrovits 1 fl.;
- N. Teodosiu 2 fl.;
- Alex. Serafin 1 fl.;
- St. Șelariu, comerciant 2 fl.;
- D. Peovits 1 fl.;
- Un învățator 50 cr.;
- T. Doboș, proprietar Hațeg 1 fl.;
- dl Al. Rimbaș, not. cerc. Riul-alb 2 fl.;
- Aliquis, Caransebeș 10 fl.;
- d-nii T. Barbu 1 fl.;
- Fil. Musta 3 fl.;
- St. Velovan 1 fl.;
- Dr. G. Popovici Caransebeș 1 fl.;
- d-nii A. Feneșan, prof. 1 fl.;
- G. Belissimus, dir. scol. norm. Brașov 1 fl.;
- d-nii Dr. A. Monda Crepaja 2 fl.;
- P. Stoica, direct. conv. ped. 1 fl.;
- Dr. Al. Pop Satul-nou 2 fl.;
- I. Gherghel, drd. filosof 1 fl.;
- Pomp. German, drd. med. 3 fl.;
- I. Marcu, drd. teolog. 2 fl.;
- I. Micșescu, prof. de scriură Viena 5 fl.;
- I. Haldan, prof. T-Severin România 20 franci.;
- d-nii I. Beles, deputat 1 fl.;
- A. Săciu, avocat 2 fl.;
- Dr. At. Șandor 2 fl.;
- G. Lazar, avocat 2 fl.;
- N. Oltean, telegrafist 1 fl.;
- A. Mihailovici, comerciant 1 fl.;
- M. Curtuțiu, avocat 1 fl.;
- D. Bocuș, notar public 1 fl.;
- I. P. Desean, avocat 1 fl.;
- Gr. Venter, adv. 2 fl.;
- G. Bodea, preot 1 fl.;
- toți din Arad: d-nii Vas. Pap, avocat 1 fl.;
- Tulcan, jude reg. 1 fl.;
- G. Ulita 1 fl.;
- T. Ceantea, prof. 1 fl.;
- Dr. D. Magdu din Arad 1 fl.;
- d-ni: D. Tamasdan 2 fl.;
- M. Bocșean, prot. Curticiu 1 fl.

Pentru comitet:

- Dr. A. Pop, president.
- G. Țaran, cassar.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Viena, 10 Ianuarie n. 1887. Conferența privitoare la convenția comercială cu România s'a terminat. Consultările se vor reincepe în timp de două săptămâni.

Paris, 10 Ianuarie n. 1887. Cu privilegiul primirii deputațiunii bulgare, ministrul de externe Flourens regretă, că regența respinge necondiționat candidatura Mingrelianului și recomandă să se țină cont de sentimentele Rusiei, căreia are Bulgaria să-i mulțumească existența sa.

Sofia, 10 Ianuarie n. 1887. Zancoff a plecat la Constantinopol.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 27 Ianuarie 1887 imobilele lui Mihail Miess, decătră jud. cerc. din Mediaș, în comuna Agârbiciu.
- 12 Ianuarie 1887 mobilele lui George Bidner, decătră executorul jud. din Bistrița, în comuna „Sz.-Szt.-György“.
- 28 Februarie 1887 imobilele văduvei Eva Vodă, de cătră jud. cerc. din Lipova, în comuna Aliuș.
- 26 Ianuarie 1887 imobilele lui Isailă Fișigan, de cătră jud. cerc. din Vinga, în comuna Seciani.
- 26 Martie 1887 imobilele lui Damian Dogaru, de cătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Banat-Comloș.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

D-Voastră, au ajuns acasă în pace și sănătoși și dacă n'au murit, trăese și acum.

Eară eu, dragii moșului, vi-o spusesea, cum auđirăți și, dacă nu 'mi-ar fi somn, vi-o spune și pe cea de fata de împărat cu lucaferul în frunte; dar' fiindcă nu mai pot de sdrăbit, m'oiu duce să mă alin și vi-oiu dăce:

Noapte bună!

Poesii populare.

De pe la Șireag, în Ardeal.

Culesse de
Laura Veturia Murășanu
Șoade vremi am ajuns, Damne,
Că fetele-s toate doamne,
Cu laibere de barșoane
Și cu șurțuri de cartoane,
Părinții le mor de foame.

Lasă-mă, Doamne, să m'r
Cu cine fmi este dor,
Cu mândra de subțiori
Într'o grădină cu flori.

Florică de pe costiță,
'Mi-am prins tinără drăguță,
Nu pentru dragoste mare,
Ci să ved, ce minte are;
De va avé minte bană,
Ne vom iubi vre-o lună,
De va avé minte rea,
Va ședé naiba cu ea.

Cine are num'un dor,
Trăese mult mai ușor;

Eu am două doruri grele:
Dorul meu și-al mândrei mele.

Mândro, când veđi curcubeu,
Roagă-te la Dumneđeu,
Ca să te scape de rău,
De drăguțul nătărău.

Cât trăesci să nu iubesci
Tinăr în haine domnesci;
Eu am iubit într'o seară,
Și 'i-am dus dorul o vară.

Păn' eram de nu iubiam,
Unde mă culcam durmiam;
Dar' acum, de când iubesc,
Mă culc, nu mă odhnesc,
Tot la mândra mă gândesc.

Mândră, cine te-a sciut,
Că ai gură de vëndut,
Că și eu aș fi luat
Pentru-o ție de secerat,
Pentru două de săpat.

Du-mă, Doamne, și mă pune,
Unde-or fi mândrele bune
Și copiii n'or sci spune;
Du-mă, Doamne, și mă lasă,
Unde mândrele-s frumoase.

Florică de pe rit,
Nu gândi, că te-am urit;
Florică de pe laz,
Nu crede, că eu te las,
De voiu trage cât am tras.

(Va urma.)

Bursa de Budapesta

din 8 Ianuarie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " " 4%	103.30
" " " " 5%	93.20
Imprumutul câștilor ferate ung.	149.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	125.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	123.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.50
Imprumut cu premiu ung.	120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Renta de hârtie austriacă	82.75
" " argint austriacă	84.—
" " aur austriacă	115.50
Losurile austr. din 1860	137.50
Acțiunile băncii austro-ungare	880.—
" " de credit ung.	301.75
" " " " austr.	292.25
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătești	5.93
Napoleon-d'ori	9.96
Mărci 100 imp. germane	61.90
Londra 10 Livres sterlingi	126.30

Cursul pieței din Sibiu

din 10 Ianuarie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.35	vënd. 8.40
Lire turcesci	" 11.15	" 11.25
Imperiali	" 10.15	" 10.25
Ruble rusești	" 1.16	" 1.17

Bursa de București.

Cota oficială dela 5 Ianuarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 92.1/4	vënd. 94.1/2
" Rur. conv. (6%)	" 86.1/4	" 86.3/4
Act. de asig. Dacia-Rom.	" 264.—	" 268.—
Banca națională a României	" 1020.—	" 1030.—
Impr. oraș. București	" 34.—	" 35.—
Act. de asig. Națională	" —	" —
Credit mob. rom.	" —	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 102.—	" 102.1/2
Schimb 3 luni	" 25.13/4	" —
Societ. const.	" 104.—	" —
Aur	" 17.1/4	" 18.—

Regulări de administrațiune
de păduri comunale și private în România, Transilvania și Ungaria execută un c. r. supra-silviculor pensionat și geometru jurat, care are în această branșă o experiență de mai mulți ani.
Informațiuni mai precise la administrațiunea acestei foi.

Avis important!

Am onoare a încunoscința p. t. public, că efectuez comande și „en detail“ dela 1/2 chilo în sus prin postă cu rambursă următoarele articole, ce am primit din nou de tot proaspete:

Iere negre, moi, veritabile de morun, icre roșii, veritabile de crap, lacherdă prima calitate, mășline mari de „Volo“, mășline mici „Trilie“, morun, somn, crap sărătură proaspătă, sardele prima calitate, sardine în cutii veritabil franțuzesci scumbrii, batoc afumat etc.

Halva adevărată de Adrianopol, rachat cu fistic, cu vaniliă, chocoladă, lămâe, fragi etc. din renumita fabrică „Bella-Vista“, premiată cu medalia de aur a D-lui P. Dimitrescu în Galați, dela care numai eu singur am depositul pentru toată Transilvania și Bănat.

Portocale, mandarine și lămâi, smochine în cutii de primisima calitate, stafide Sultanine și Elemé de calitatea cea mai superioară.

Cu toată stima

Nicolae N. Bidu,
Brașov.

Filiala strada teatrului.

[388] 1—3

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

Nr. 1. Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 lei nou.	de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	Nr. 18. Căldarușă cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gascovrey. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.	Nr. 20. Un pețitor îndărătnic. Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.	Nr. 21. Prietinul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
Nr. 8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.	Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.	Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.	Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
Nr. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
Nr. 13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
Nr. 14. Bunica de Bojena Némceová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.	O sută de ani. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	
Nr. 16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate	

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călimdarul Poporului
pe anul comun
1887.

Anul II.
SIBIU.
Institut tipografic, societate pe acții.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența geografică. — Raportul între măsurile noi și vechi: — Scala timbrelor. — Legea pentru floatale din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Comșa. — Cunoașterea țacilor lăptoase. — O nouă reșină de altoit. — Secerișul. — În timp de holeră. — Petrea prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat“ de M. Pompiliu; „Petre Cărăbete“ de Ciru Oeconom; „Angelina“ de George Coșbuc; „Seara pe deal“ de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi“ de T. Șerbănescu; „Lumea mare“ de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schintețe în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geaba). — Tirgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vendătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
- Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
- Testimoniū de scoală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
- Flila de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
- Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.

Antistiile comunale sūnt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886
DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886
Despre procedura disciplinară

în contra funcționarilor administrativi și în contra personalului auxiliar și de manipulațiune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru
introducerea legii comunale
(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anuniuri de căsătorie, anuniuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesece în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sūnt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.

[347] 11